

TEATR NA RZECZ DIALOGU. WARSZTATY TEATRALNE PZROZUM MNIÉÍ

Termin i miejsce wydarzenia:

10-11 maja, 17-18 maja 2008
piwnice MCK

Uczestnicy:

Mjódzie gimnazjalna i licealna z Krakowa; 9 osób posiadaj cych ju do wiadczenie aktorskie z kójka teatralnego dziaáj ce go w Mjódzie owym Domu Kultury przy Al. 29-listopada w Krakowie, 7 osób ch tnych do udziału w projekcie, bez do wiadczenia aktorskiego, w drugiej cz ci warsztatów (17-18 maja) 6 go ci z pójnočno-wschodniej Polski (Supra l, Biaýystok, Kruszyniany) . Tatarzy Polscy (wyznawcy islamu) i mjódzie prawosýawna

Realizatorzy projektu:

- MCK . organizator warsztatów . odpowiedzialny za prawidýw realizacj projektu ze strony organizacyjnej i merytorycznej.
- PaweýSzumiec . re yser . odpowiedzialny za prac z mjódzie podczas warsztatów teatralnych
- PaweýBuszewicz . asystent re ysera . odpowiedzialny za prac z grup pracuj c w osobnej sali.

OPIS

Podczas dwóch weekendów majowych mjódzie pracowaý pod opiek dwóch re yserów, najpierw omawiaj c zagadnienia zwi zane z szeroko rozumian tolerancj , a potem przenosz c omawiane sytuacje na j zyk sceniczny. Improwizacje i scenki teatralne miaý z zaýo enia na ladowa sytuacje yciowe. Uczestnikami byý mjódzie gimnazjalna i licealna z Krakowa, jak i zaproszeni go cie: wyznawcy prawosýawia i islamu, którzy przyjechali z pójnočno - wschodniej Polski.

Celem warsztatów byý przede wszystkim promowanie w ród mjódzie y postawy otwartoci wobec przedstawicieli innych kultur lub wyzna religijnych. Wa ne byý uwra liwienie mjódych ludzi na tematyk tolerancji, pokazanie za pomoc j zyka teatru, e kto , kto wydaje si sinny+w jednym rodowisku czy sytuacji, jest ssówj+gdzie indziej, e role te si ci gle zmieniaj . Byý to wi c cenne do wiadczenie nie tylko dla uczestników warsztatów, ale tak e dla go ci projektu . mjódzie y z Podlasia, która miaý szans zanalizowa argumenty u ywane wobec siebie jako sinnych+, to pomo e im w przyszýo ci lepiej radzi sobie w podobnych sytuacjach w yciu codziennym.

Uczestnicy dzielili si swoimi do wiadzeniami i obserwacjami dotycz cymi tolerancji, a potem wspólnie je omawiali. Na tej podstawie napisali samodzielnie kilka scenek, których inspiracj byý zdarzenia z ycia codziennego. J zyk teatru u yty zostaý jako RODEK a nie cel.

PRZEBIEG WARSZTATÓW:

Na początku warsztatu reżyser zaproponował zapoznanie się grupy. Następnie to poprzez opowiadanie o swoich pasjach, przedstawieniu opinii na temat ostatnio oglądanej sztuki teatralnej czy filmu. Dyskusja przeszła następnie w luźne rozmowy na temat tolerancji w środowisku najbliższym między innymi, na przykład w szkole, w domu. Uczestnicy opowiadali, dlaczego poczuli się odrzuconymi przez grupę i jakie uczucia towarzyszyły temu z obu stron: odrzuconego i odrzucających. Najczęściej wymienianymi powodami były: sam fakt bycia nowym w jakim

środowisku (np. gdy ktoś nie zna nikogo w klasie, na obozie itp.) i inny gust widoczny w sposobie ubierania się, słuchania muzyki, jakiegokolwiek odstąpienie od grupy, która przewodzi.

Reżyser korzystał z przedstawionych wcześniej przykładów, pokazywał jakimi środkami aktorskimi można wyrazić wrogość (np. słowa ciała). Zaproponował aby każdy z uczestników opisał w formie krótkiego dialogu sytuację konfliktową lub pokazał brak tolerancji. Scenki miały być jak najbliższe życiu codziennemu.

Między została podzielona na dwie grupy, każdy uczestnik wybrał z wcześniej rozmowy sceny do improwizacji. Z jednej z grup pracował reżyser, z drugiej asystent. Praca odbywała się w dwóch salach, tak, aby efekty pracy pierwszej grupy były zaskoczeniem dla drugiej. Każdy z uczestników miał za zadanie użyć dialogu w języku potocznego języka, następnie z pomocą reżysera przejść go na język teatru. Uczestnicy zaaranżowali krótkie etiudy teatralne na temat wszelkiego rodzaju nietolerancji z własnego doświadczenia, ze szkoły, z domu, ze środowiska, w którym się obracają. Reżyser namawiał aby aktorzy wczuli się w sytuację innego, skorzystali z własnych uczuć towarzyszących im w podobnych życiowych sytuacjach (wymienianych na wstępie zajęć). Każdy uczestnik miał za zadanie wybrać postać, z którą się identyfikuje (lub jej sobie dobrze wyobrazić), następnie podczas scenki słyszeć i reagować na argumenty lub zachowanie innych postaci, biorąc udział w scenie. Na zakończenie pierwszej części warsztatów scenki zostały połączone w jeden spektakl.

W drugiej części warsztatów uczestniczyli Tatarzy Polscy i między prawosławna z północno-wschodniej Polski (Supraśl, Białyсток, Kruszyniany), razem z grupami tworzyli kolejne scenki dotyczące dialogu/ wykluczenia. Z powodu braku doświadczenia teatralnego scenki miały charakter bardzo roboczy.

Efektownym finałem był spektakl premierowy, udokumentowany zdjęciami i nagraniem filmowym.

Uczestnicy warsztatów zaprosili na premierę swoich znajomych i rodziny. Zaproszenie do obejrzenia spektaklu pojawiło się także w dwóch artykułach prasowych. Premiera spektaklu obejrzało ok. 25 osób.

Podsumowanie

Proponowana metoda parateatralnej nauki podstaw tolerancji ma charakter nowatorski. Zamierzeniem organizatorów było wypracowanie modelu pracy z młodzieżą, który poprzez zabawy w teatr wychowywałby młodych ludzi otwartych na dialog międzykulturowy. Długofalowym efektem projektu są materiały edukacyjne dostępne na stronie internetowej, które będą mogły być wykorzystane przez nauczycieli w trakcie lekcji (mini-platforma edukacyjna). Są to materiały filmowe nagrane podczas warsztatów teatralnych oraz teksty scenek teatralnych napisane przez uczestników spotkania.